

Kl. 12:25

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Som jeg sagde i mit første indlæg som ordfører, er det sådan, at vi i SF mener, at det er en rigtig tankegang at gøre noget for syge på et tidligt tidspunkt. Problemet er, at noget, der kunne have været gjort på en god og menneskelig måde, i forslaget her bliver til en usmagelig jagt på syge, sådan som det er nævnt. Der vil blive lagt enormt pres på i retning af urimelige samtaler på urimelige tidspunkter, og pres for en aktivering, som vil skade folks helbred yderligere. Og så med den trussel hængende over hovedet, at man kan miste sygedagpengene.

Til ministeren vil jeg gerne sige, at det jo er en utrolig mistillid, som ministeren har over for kommunerne. Ministeren skitserer, at hvis der ikke bliver ændret på refusionsprocenter, sådan at der er den højeste procent for at aktivere, tror ministeren simpelt hen ikke på, at der vil ske noget mere for at hjælpe syge. Dyb, dyb mistillid til kommunerne, det er det konkrete, der er i det.

Og når man så opererer med den her 65-procents-refusionsregel ved aktivering og 35 pct., hvis der ikke aktiveres, er det jo indlysende, at med den meget smalle økonomi med nedskæringer rundtomkring i kommunerne, som regeringen har bestemt gennem forskellige virkemidler, bl.a. de her forhandlinger hvert år i juli måned, at de vil tænke meget i de baner ude i kommunerne. Jobcentermedarbejderne vil blive instrueret i, at de skal sørge for at holde pengene hjemme.

Så det, som er den store undren, er, at hvis det er seriøst ment, at det her skulle være en hjælp for syge, er der ingen grund til at lægge yderligere pres på ved, at man så ændrer refusionsprocenten. Man kan fastholde den nuværende refusionsprocent, men det vil man så ikke.

Til hr. Knud Kristensen vil jeg sige, at det, som hr. Knud Kristensen sagde, nemlig at arbejdsgiveren kan medvirke i en arbejdsfastholdelsesplan, er rigtigt, og det var det, jeg kritiserede. Der burde stå *skal*, sådan at hvis jeg som syg ønsker en plan for at blive fastholdt på jobbet, så skal arbejdsgiveren selvfølgelig have pligt til at gøre det, og sådan er det ikke.

Til hr. Morten Østergaard vedrørende arbejdsmiljø vil jeg sige, at der bliver nævnt, at der er ni forslag, som går ud på at forbedre arbejdsmiljøet. Det er ikke rigtigt, fordi nogle ting handler om, at f.eks. Arbejdstilsynet skal vejlede virksomhederne og sådan noget. Der er ingen

konkrete ændringer, som gør, at Arbejdstilsynets kontrol og straffeforanstaltninger kan forøges. Der er ingen konkrete foranstaltninger, som gør, at de ansatte og deres sikkerhedsrepræsentanter og tillidsfolk bliver udstyret med flere redskaber for at forbedre det arbejdsmiljø, som gør 50.000 syge i Danmark hver dag. Det er en fatal fejl.

Endelig vil jeg sige til hr. Morten Østergaard, at det da godt kan være, at De Radikale nu har fået fjernet en femtedel af det bureaukrati, som der var i den oprindelige trepartsaftale, men det ændrer altså ikke ved, at der så er fire femtedele af bureaukratiet tilbage, som De Radikale overraskende nok nu støtter bliver indført gennem det her lovkompleks.

Så er min tid desværre udløbet.

Kl. 12:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning til ordføreren, så jeg skal lige bede ham blive stående. Den er fra fru Marion Pedersen.

Kl. 12:28

Marion Pedersen (V):

Jeg sidder bare og undrer mig, fordi ordføreren harcelerer over, at refusionsprocenten bliver ændret. Anerkender ordføreren ikke, at det altid vil koste mere for kommunen at være aktiv end at være inaktiv? Hvis de bliver siddende på deres flade og ikke gør noget som helst, så koster det ikke noget, men hvis de går ud aktivt og prøver at få hånd i hanke med folk og prøver at hjælpe dem på en eller anden måde, så koster det noget ekstra. Og det er jo bare det, man har villet med det her lovforslag. Man har villet give noget ekstra i de tilfælde, hvor kommunen er aktivt opsøgende.

Kl. 12:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:29

Eigil Andersen (SF):

Som jeg prøvede sige i den debat, som vi havde, kan det her jo ordnes på andre måder. Man kan give kommunerne den budgetgaranti på en anden måde. Det bliver f.eks. gjort i forbindelse med kommunalisering af jobcentrene. Der bliver det indført, at kommunerne får et fast beløb på 19.000 kr., så vidt jeg husker, som man kan lave aktivering for i forhold til den enkelte arbejdslose. Et tilsvarende system kunne man sagtens indføre for aktivering af syge, sådan at den egentlige refusionsprocent stadig væk var 50.